

4) Articolul 49 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care interzice organizarea și intermedierea jocurilor de noroc publice pe Internet, în special în cazul în care, în același timp — chiar dacă acest lucru este valabil numai pentru o perioadă de tranziție de un an — organizarea și intermedierea lor on-line este permisă, cu condiția respectării dispozițiilor în materie de protecție a minorilor și a jucătorilor, cu titlu de compensație potrivit principiului proporționalității, pentru ca doi operatori de jocuri cu calitatea de comerciant care au acționat până în acest moment numai pe Internet să se poată adapta la modulele de comercializare autorizate de Staatsvertrag (acordul între landuri)?

Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-47/08)

(2008/C 128/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnii J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și prin netranspunerea Directivei 89/48/CEE ⁽¹⁾ pentru activitatea de notar, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului CE, în special al articolelor 43 CE și 45 CE, și în temeiul Directivei 89/48/CEE privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Comisia reproșează pârâtului în primul rând faptul că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și exercitarea acesteia, acesta a adus o atingere disproporționată libertății de stabilire prevăzute de articolul 43 CE. Este cert că articolul 45 CE exceptează de la aplicarea capitolului privitor la dreptul de stabilire activităților

care sunt asociate, în mod direct și specific, exercitării autorității publice. Cu toate acestea, potrivit Comisiei, atribuțiile pe care le au notarii în virtutea dreptului belgian prezintă un grad de participare atât de scăzut la această exercitare, încât nu pot să intre în domeniul de aplicare al acestui articol și să justifice un astfel de obstacol în calea libertății de stabilire. În realitate, aceste atribuții nu conferă notarilor puteri de constrângere, iar legiuitorul național ar putea impune măsuri mai puțin restrictive decât condiția de naționalitate, cum ar fi, de exemplu, supunerea operatorilor respectivi unor condiții stricte de acces la profesie, unor obligații profesionale speciale și/sau unui control specific.

Pe de altă parte, prin cel de al doilea motiv, Comisia reproșează pârâtului încălcarea obligațiilor care îi revin prin netranspunerea Directivei 89/48/CEE pentru profesia de notar. Fiind vorba despre o profesie reglementată, directiva ar fi în realitate aplicabilă acestei profesii, iar nivelul înalt de calificare cerut pentru notari ar putea să fie garantat cu ușurință printr-un test de aptitudine sau printr-un stagiu de adaptare.

⁽¹⁾ Directiva 89/48/CE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani (JO 1989, L 19, p. 16).

Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-50/08)

(2008/C 128/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnii J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului CE, în special în temeiul articolelor 43 CE și 45 CE;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Comisia reproșează pârâtului faptul că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și exercitarea acesteia, acesta a adus o atingere disproporționată libertății de stabilire prevăzute de articolul 43 CE. Este cert că articolul 45 CE exceptează de la aplicarea capitolului privitor la dreptul de stabilire activitățile care sunt asociate, în mod direct și specific, exercitării autorității publice. Cu toate acestea, potrivit Comisiei, atribuțiile pe care le au notarii în virtutea dreptului francez prezintă un grad de participare atât de scăzut la această exercitare, încât nu pot să intre în domeniul de aplicare al acestui articol și să justifice un astfel de obstacol în calea libertății de stabilire.

Pe de o parte, în realitate, aceste atribuții nu conferă notarilor puteri reale de constrângere, iar atribuțiile și statutul judecăto-rului, și respectiv ale notarului, ar fi în mod clar distincte.

Pe de altă parte, legiuitorul național ar putea impune măsuri mai puțin restrictive decât condiția de naționalitate, cum ar fi, de exemplu, supunerea operatorilor respectivi unor condiții stricte de acces la profesie, unor obligații profesionale speciale și/sau unui control specific.

Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-51/08)

(2008/C 128/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnii J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și pentru exercitarea acesteia și prin netranspunerea Directivei 89/48/CEE ⁽¹⁾ pentru activitatea de notar, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului CE, în special al articolelor 43 CE și 45 CE, și în temeiul Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Comisia reproșează pârâtului în primul rând faptul că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și pentru exercitarea acesteia, a adus o atingere disproporționată libertății de stabilire prevăzute la articolul 43 CE. Este cert că articolul 45 CE exceptează de la aplicarea dispozițiilor capitolului privitor la dreptul de stabilire activitățile care sunt asociate în mod direct și specific exercitării autorității publice. Cu toate acestea, potrivit Comisiei, atribuțiile pe care le au notarii în virtutea dreptului luxemburghez prezintă un grad de participare la exercitarea autorității publice atât de scăzut încât nu pot să intre în domeniul de aplicare al acestui articol și să justifice un astfel de obstacol în calea libertății de stabilire. În realitate, aceste atribuții nu conferă notarilor puteri de constrângere, iar legiuitorul național ar putea stabili măsuri mai puțin restrictive decât condiția de cetățenie, cum ar fi, spre exemplu, supunerea operatorilor respectivi unor condiții stricte de acces la profesie, unor îndatoriri profesionale speciale și/sau unui control specific.

Pe de altă parte, prin cel de al doilea motiv, Comisia reproșează pârâtului încălcarea obligațiilor care îi revin prin netranspunerea Directivei 98/48/CEE pentru profesia de notar. Fiind vorba despre o profesie reglementată, directiva ar fi în realitate deplin aplicabilă acestei profesii, iar nivelul înalt de calificare cerut pentru notari ar putea să fie garantat cu ușurință printr-un test de aptitudine sau printr-un stagiu de adaptare.

⁽¹⁾ Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani (JO L 19, 24.1.1989, p. 16, Ediție specială 05/vol. 2, p. 76).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Austria) la 15 februarie 2008 — Dachsberger & Söhne GmbH/Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Cauza C-77/08)

(2008/C 128/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz